

Loven træder i kraft den 1. januar 1984.

Handelsflådens Velfærdsråds opgaver fremgår af lovens § 1 og er at varetage og fremme sådanne foranstaltninger i ind- og udland vedrørende søfarendes velfærd under ophold i havn, som findes formålstjenlige og ønskelige. Velfærdsrådets virksomhed er nøje beskrevet i lovforslagets bemærkninger, hvoraf også begrundelsen for afgiftsforhøjelsen fremgår.

»Velfærdsarbejdet udføres som forudsat ved lovens gennemførelse i 1948 i nær kontakt med de tilsvarende institutioner i Finland, Norge og Sverige. Navnlig på idræts- og filmistributionsområdet foregår et snævert nordisk samarbejde.

Velfærdsrådets økonomi var oprindelig baseret på den ved fornævnte lov fastsatte afgift af 8 øre pr. dag pr. beskæftiget søfarende, hvilken afgift blev udredet med 25 pct. af de søfarende, 25 pct. af rederne og 50 pct. af statskassen. Afgiften er senere blevet forhøjet flere gange, således ved lov nr. 84 af 31. marts 1958 til 12 øre pr. dag, ved lov nr. 16 af 27. maj 1964 til 20 øre pr. dag, ved lov nr. 105 af 25. marts 1971 til 40 øre pr. dag og ved lov nr. 221 af 18. maj 1977 til 80 øre pr. dag.

Indtægterne fra velfærdsafgiften har været faldende, medens velfærdsrådets udgifter under et uændret aktivitetsniveau med et uændret antal ansatte var stadig stigende som følge af den almindelige løn- og prisudvikling.

Handelsflådens Velfærdsråds driftsregnskab udviste overskud fra den gennemførte afgiftsforhøjelse i 1977 til udgangen af 1980, hvor man havde oparbejdet en reserve af en sådan størrelse, at det var muligt at dække underskuddet i 1981 og 1982, hvorved den opsparede reserve stort set var opbrugt. Denne udvikling medførte, at velfærdsrådet måtte nedskære sit aktivitetsniveau for 1983 med ca. 30 pct.

På trods heraf vil rådet snart stå i en sådan situation, at det ikke længere vil være muligt at drive rådets virksomhed, når alle søfarende skal kunne tilbydes samme service.

For at fastholde 1983-aktivitetsniveauet for de næste par år skønnes det derfor nødvendigt, at afgiften forhøjes med 50 pct. fra 80 øre pr. dag til 120 øre pr. dag.

Industriministeriet må anse det for meget ønskeligt, at rådets arbejde kan videreføres i rimeligt omfang, og at man fra dansk side fremdeles bliver i stand til at deltage i samarbejdet med de øvrige nordiske velfærdsorganisationer. Man anser det derfor for nødvendigt, at der gennemføres en forhøjelse af de i loven fastsatte afgiftssatser.«

Til 2. behandling af lovforslaget var der fremsat ændringsforslag af et *mindretal* (S og SF) dels vedrørende en dyrtidsregulering af afgiften, dels vedrørende en højere afgift. Ændringsforslagene